

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 25 stycznia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Nürnberg- Fürth- Niemcy) — Adam Opel AG przeciwko Autec AG

(Sprawa C-48/05) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Znak towarowy — Artykuł 5 ust. 1 lit. a) i art. 5 ust. 2 oraz art. 6 ust. 1 lit. b) pierwszej dyrektywy 89/104/EWG — Prawo właściciela znaku towarowego do sprzeciwiania się używaniu przez osobę trzecią oznaczenia identycznego lub podobnego do znaku towarowego — Znak towarowy zarejestrowany dla pojazdów samochodowych i dla zabawek — Odtworzenie znaku towarowego przez osobę trzecią na redukcyjnych modelach pojazdów tej marki)

(2007/C 56/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landgericht Nürnberg- Fürth

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Adam Opel AG

Strona pozwana: Autec AG

Interwenient: Deutscher Verband der Spielwaren — Industrie eV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Landgericht Nürnberg- Fürth — Wykładnia art. 5 ust. 1 lit. a) oraz art. 6 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. L 40, str. 1) — Prawo właściciela znaku towarowego do sprzeciwiania się używaniu znaku towarowego przez osobę trzecią — Odtworzenie logo producenta pojazdów na redukcyjnych modelach samochodów.

Sentencja

1) W przypadku gdy znak towarowy jest zarejestrowany jednocześnie dla pojazdów samochodowych — w odniesieniu do których znak ten posiada renomę — jak i dla zabawek, umieszczenie przez osobę trzecią bez zgody właściciela znaku towarowego oznaczenia identycznego z tym znakiem towarowym na modelach redukcyjnych pojazdów tejże marki, celem wiernego odtworzenia tych pojazdów oraz wprowadzenie omawianych modeli redukcyjnych do obrotu handlowego:

— stanowi w rozumieniu art. 5 ust. 1 lit. a) dyrektywy używanie, którego ma prawo zakazać właściciel znaku towarowego jeżeli naraża ono na szwank lub może narażać na szwank funkcje

znaku towarowego jako znaku towarowego zarejestrowanego dla zabawek;

— stanowi w rozumieniu art. 5 ust. 2 dyrektywy używanie, którego ma prawo zakazać właściciel znaku towarowego — w przypadku ustanowienia w prawie krajowym określonej w tym przepisie ochrony — jeżeli to używanie, bez uzasadnionej przyczyny, powoduje czerpanie nienależnej korzyści z odróżniającego charakteru lub renomy tego znaku jako znaku towarowego zarejestrowanego dla pojazdów samochodowych bądź też działa na ich szkodę.

2) W przypadku gdy znak towarowy jest zarejestrowany w szczególności dla pojazdów samochodowych, umieszczenie przez osobę trzecią bez zgody właściciela znaku towarowego oznaczenia identycznego z tym znakiem towarowym na modelach redukcyjnych pojazdów tej marki, celem wiernego odtworzenia tych pojazdów oraz wprowadzenie omawianych modeli redukcyjnych do obrotu, nie stanowi w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. b) dyrektywy 89/104 używania wskazówki dotyczącej cechy charakterystycznej owych modeli redukcyjnych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 82 z 2.4.2005 r.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 stycznia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Lyon — Francja) — Jean Auroux, Marie-Hélène Riamon, Christian Avocat, Laure Deroche, Pascal Mirabel, Vladimir Serdeczny, Paul Perard, Dolorès Ponramon, Elisabeth Roche przeciwko Commune de Roanne

(Sprawa C-220/05) ⁽¹⁾

(Zamówienia publiczne — Dyrektywa 93/37/WE — Udzielenie zamówienia bez przetargu — Porozumienie w sprawie wykonania operacji zagospodarowania zawarte między dwoma instytucjami zamawiającymi — Pojęcie „zamówienia publicznego na roboty budowlane” i „obiektu budowlanego” — Sposób obliczania wartości zamówienia)

(2007/C 56/07)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal administratif de Lyon (Sąd Administracyjny w Lyonie)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Jean Auroux, Marie-Hélène Riamon, Christian Avocat, Laure Deroche, Pascal Mirabel, Vladimir Serdeczny, Paul Perard, Dolorès Ponramon, Elisabeth Roche

Strona pozwana: Commune de Roanne (gmina Roanne)

z udziałem: Société d'équipement du département de la Loire (SEDL)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal administratif de Lyon — Wykładnia art. 1 i 6 dyrektywy Rady 93/37/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotycząca koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane (Dz.U. L 199 z dnia 9.08.1993, str. 54) — Umowa prawa publicznego o zagospodarowanie zawarta między dwoma organami zamawiającymi dotycząca realizacji, w interesie ogólnym, projektu zagospodarowania, w ramach którego drugi z wymienionych organów zamawiających przekazuje pierwszemu z nich budowlę przeznaczoną do jego własnego użytku i po wygaśnięciu której pierwszy z organów zamawiających staje się automatycznie właścicielem tych z pozostałych terenów i budowli, które nie zostały zbyte na rzecz osób trzecich — Sposób obliczania wartości zamówienia z punktu widzenia prognozy, od jakiego znajdują zastosowania procedury udzielania zamówień — Budowa parku rozrywki i parkingu

Sentencja

- 1) Porozumienie, mocą którego pierwsza instytucja zamawiająca powierza drugiej instytucji zamawiającej realizację obiektu budowlanego, stanowi zamówienie na roboty publiczne w rozumieniu art. 1 lit. a) dyrektywy Rady 93/37/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącej koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane (Dz.U. L 199, str. 54) zmienionej przez dyrektywę Parlamentu europejskiego i Rady 97/52/WE z dnia 13 października 1997 r. bez względu na to, czy przewiduje ono, że pierwsza instytucja zamawiająca jest lub będzie właścicielem całości lub części tego obiektu czy też nie.
- 2) Przy ustalaniu wartości zamówienia publicznego dla celów art. 6 dyrektywy 93/37 zmienionej przez dyrektywę 97/52 należy wziąć pod uwagę całkowitą wartość zamówienia na roboty budowlane z punktu widzenia potencjalnego oferenta, co obejmuje nie tylko całość kwot, jakie będzie musiała zapłacić instytucja zamawiająca, ale również wszystkie inne kwoty pochodzące od osób trzecich.
- 3) Instytucja zamawiająca nie jest zwolniona z obowiązku stosowania przewidzianych w dyrektywie 93/37, zmienionej przez dyrektywę 97/52, procedur przetargowych udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane ze względu na to, że według prawa krajowego porozumienie to może zostać zawarte jedynie z niektórymi osobami prawnymi, które same również są instytucjami zamawiającymi i które będą z kolei zobowiązane do stosowania tych procedur celem udzielenia ewentualnych dalszych zamówień publicznych.

(¹) Dz.U. C 193 z 6.8.2005

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 stycznia 2007 r. — Osman Ocalan w imieniu Kurdistan Workers' Party (PKK), Serif Vanly w imieniu Kurdistan National Congress (KNK) przeciwko Radzie Unii Europejskiej, Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Komisja Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-229/05 P) (¹)

(Odwołanie — Szczególne środki restrykcyjne skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom mające na celu zwalczanie terroryzmu — Skarga o stwierdzenie nieważności — Dopuszczalność)

(2007/C 56/08)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Osman Ocalan w imieniu Kurdistan Workers' Party (PKK), Serif Vanly w imieniu Kurdistan National Congress (KNK) (przedstawiciele: M. Muller, QC, E. Grieves i P. Moser, barristers J. G. Peirce, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: E. Finnegan i M. Bishop, pełnomocnicy), Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciel: R. Caudwell, pełnomocnik), Komisja Wspólnot Europejskich

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 15 lutego 2005 r. w sprawie T-229/02 Kurdistan Worker's Party (PKK) i Kurdistan National Congress (KNK) przeciwko Radzie Unii Europejskiej, w którym Sąd odrzucił jako niedopuszczalną skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2002/334/WE z dnia 2 maja 2002 r., wykonującej art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu (Dz.U. L 116, str. 3) — Zdolność sądowa i legitymacja czynna

Sentencja

- 1) Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 lutego 2005 r. w sprawie PKK i KNK przeciwko Radzie (T-229/02) zostaje uchylone w części odrzucającej skargę Osmana Ocalana w imieniu Kurdistan Worker's Party (PKK).
- 2) W pozostałym zakresie odwołanie zostaje oddalone.
- 3) Serif Vanly w imieniu Kurdistan Worker's Party (PKK) zostaje obciążony kosztami postępowania w części dotyczącej odwołania wniesionego przez niego.